

DORI HILLESTAD BUTLEROVÁ

STRAŠIDELNÁ KNIHOVNA

TAJNÝ POKOJ



FRAGMENT

Strašidelná knihovna

Tajný pokoj

Vyšlo také v tištěné verzi

Objednat můžete na
www.fragment.cz
www.albatrosmedia.cz

FRAGMENT

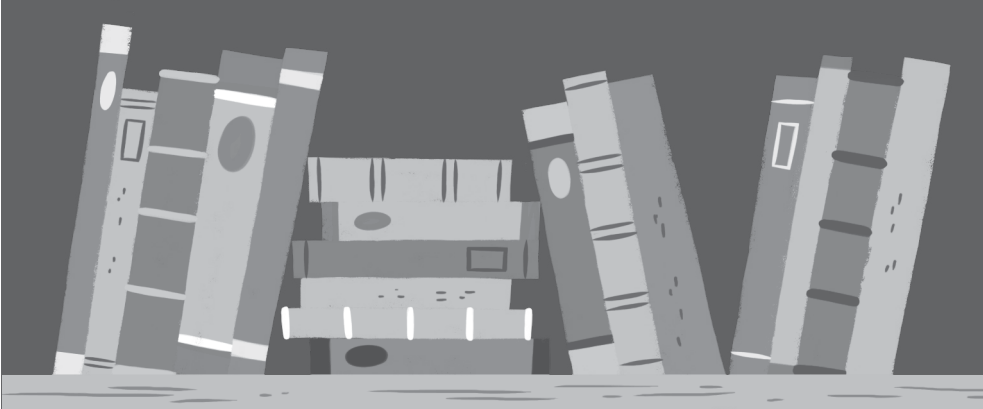
Dori Hillestad Butlerová

Strašidelná knihovna - Tajný pokoj – e-kniha

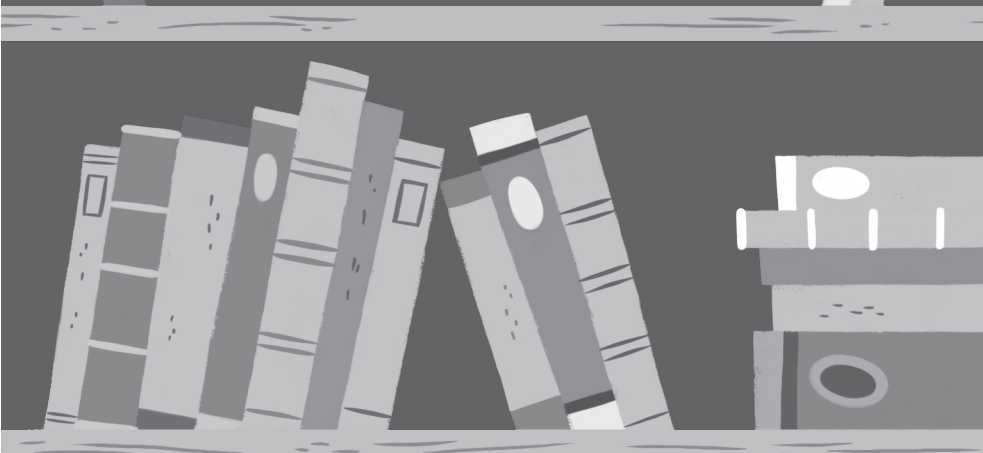
Copyright © Albatros Media a. s., 2021

Všechna práva vyhrazena.
Žádná část této publikace nesmí být rozšiřována
bez písemného souhlasu majitelů práv.


ALBATROS MEDIA



STRAŠIDELNÁ
KNIHOVNA





Andymu

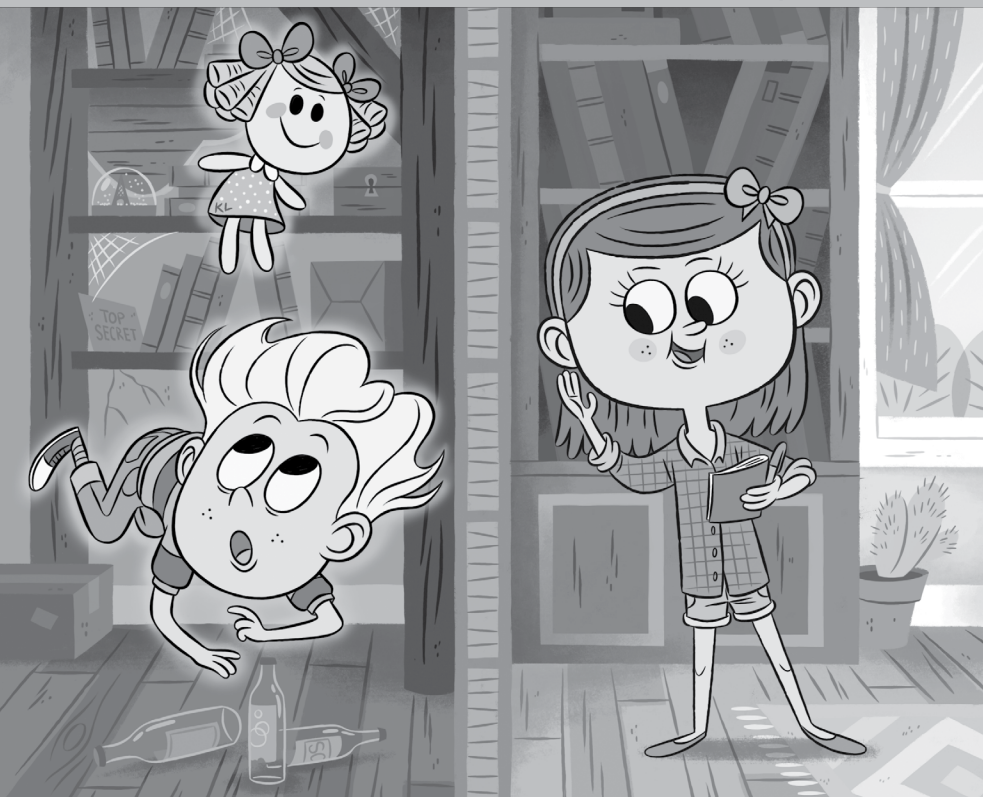


Ráda bych poděkovala Mikeovi Gruberovi (WIMG) za to, že trpělivě odpovídal na mé otázky, když jsem tuto knihu psala. Také bych ráda poděkovala Pietě Pembertonové, protože občas zná svět mé série lépe než já sama, a všem v Grosset & Dunlap za jejich usilovnou práci.



STRAŠIDELNÁ KNIHOVNA

TAJNÝ POKOJ



NAPSALA DORI HILLESTAD BUTLEROVÁ
ILUSTROVALA AURORA DAMANTOVÁ

FRAGMENT

Duchařský slovníček

NAFOUKNOUT SE

To duchové dělají, když se chtějí zvětšit.

ZJEVIT SE

To duchové dělají, když chtějí, aby je lidé viděli.

DUCHDŮM

Místo, kde duchové bydlí.

SMRSKNOUT SE

To duchové dělají, když se chtějí zmenšit.

PEVNÝ

Všechny předměty a bytosti, skrz které není (na rozdíl od duchů) vidět, duchové označují jako pevné.

PEVNÁCI

Tak duchové často říkají lidem, kteří nejsou duchové.

PROJÍT SKRZ

To duchové dělají, když jim v cestě stojí stěna, dveře nebo jiný pevný objekt – prostě projdou skrz.

PLOUT

Tak se duchové pohybují vzduchem.

KVÍLET

To duchové dělají, když chtějí, aby je lidé slyšeli.



PŘÍSNĚ TAJNÉ

Kazi!“ zavolał malý Honza zpoza stěny s knihami. „Kazi, tohle musíš vidět!“

„Kaz s malým Honzou byli bratři. Duší bratři. Se zbytkem jejich rodiny dřív bydleli v budově staré školy. Pak se ale jejich rodina rozpadla a oni teď bydleli v knihovně s jejich duchopsem Kosmem, dalším duchem Beckettem, pevnou dívkou Klárkou a její rodinou.

Klárka jediná dokázala vidět duchy. Ostatní lidé je viděli, jen když se jim duchové sami zjevili.

„Co je tam?“ zavolal Kaz na malého Honzu. Věděl, že za tou zdí je tajná místnost. Beckett se tam často skrýval před pevnáky. Ale Kaz sám skrz tu zeď nikdy neproplul.

„Pojď se podívat,“ zavolal malý Honza.

„Za chvíli,“ řekl Kaz.

Malý Honza prostrčil hlavu skrz stěnu s knihami. „Proč? Pojď hned.“

Beckett si odfrkl. „Protože tvůj *starší* bratr se stále bojí procházet zdmi.“

„To není pravda!“ ohradil se Kaz. Toho dne už prošel zdí čtyřikrát. Začínal si na to zvykat. Trochu. „Chci jenom počkat na Klárku. Jinak by nevěděla, kde jsem.“

„Nemyslím si, že tě teď Klárka bude hledat,“ namítl Beckett.

Asi měl pravdu. Klárčini rodiče se vrátili z týdenní konference pro soukromé detektivy, takže teď trávila nějaký čas s nimi.

„Tak dobře,“ souhlasil Kaz. „Ukážu vám, že se nebojím!“

„Hurá!“ vykřikl malý Honza. Jeho obličej zmizel za stěnou z knih.

Kazovi se rozbušilo srdce. Zhluboka se nadechl, zavřel oči a vyplul proti stěně. Když mu tělem procházely knihy, police a stěna, udělalo se mu špatně od žaludku. Zabíral rukama i nohama víc a víc... až konečně ucítil, že opět pluje volným prostorem.

Malý Honza se zachichotal. „Otevři oči, Kazi. Jsi tady!“

„Haf! Haf!“ zaštěkal Kosmo radostně.

Kaz otevřel jedno oko, pak druhé. „Dokázal jsem to!“ zasmál se. „Proplul jsem až do tajné místnosti!“



Beckett proklouzl zdí za Kazem a řekl:
„Kdybych to neviděl na vlastní oči, nikdy
bych tomu neuvěřil.“

I Kaze samotného to vcelku ohromilo.
„Koukni se kolem sebe, Kazi,“ vybídl
ho malý Honza a nadšeně mávl rukou.

Byla to malá místnost. A temná.
Neměla žádné dveře ani okna. Ale
nejzajímavější bylo, že se tam nacházela
spousta dušich předmětů. Panenka... pár
svazků s klíči... baseballová rukavice...
nějaké ponožky... podivně vypadající
socha... dva plyšoví medvídci... stará
bota... jojo... několik knih... to všechno
se tam vznášelo ve vzduchu společně
s Kazem, malým Honzou, Beckettem
a Kosmem.

„Kde se tady všechny ty věci vzaly?“
hleděl kolem sebe Kaz vyjeveně.

„Tak různě,“ odpověděl Beckett.



„Hodně toho tady bylo, už když jsem se přistěhoval. Zbytek tu zanechali různí duchové, kteří přišli a zase odešli.“

„Tohle vypadá zajímavě,“ řekl malý Honza a sebral duší krabičku. Z jedné strany měla kliku. Otočil klikou a začala hrát hudba. Zničehonic se vršek krabičky otevřel a vyskočil klaun.

„Ááá!“ vykřikli malý Honza s Kazem.

Beckett se zasmál. „Copak se vy strašpytlové bojíte malého panáčka?“

„Ne!“ řekl malý Honza a vypjal prsa. „Já se nebojím ničeho!“

Kosmo chytil do tlamy duší botu a doplul s ní ke Kazovi a malému Honzovi. Na té botě jim bylo něco povědomého.

„Hele! Není to –“ začal Kaz.

„Finnova bota!“ vykřikl malý Honza a vytrhl ji Kosmovi z tlamy. Finn byl jejich starší bratr. Asi před rokem ve staré škole

nechtěně prošel zdí ven. Jejich babička s dědečkem se ho vydali zachránit, ale skončili venku také.

Před několika měsíci pak přišli nějací pevnáci a starou školu zbourali. Kaz, malý Honza, mamka, taťka a Kosmo skončili venku. Kaz našel Kosma, když s Klárkou vyšetřovali svůj druhý případ. Malý Honza dorazil před pár dny. Cestoval schovaný v knize z knihovny. Ani jeden nevěděl, co se stalo se zbytkem jejich rodiny.

„Je to bota našeho bratra?“ zeptal se Kaz Becketta. Věděl, že Finn v knihovně chvíli byl. Ale to bylo dlouho předtím, než přišel Kaz.

„Mohla by být,“ odpověděl Beckett. „Je těžké pamatovat si, jak se sem každá věc dostala.“

„Finn mi chybí,“ řekl malý Honza. „A babička s dědou taky.“

